

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupený advokátem Doc. JUDr. et Mgr. Janem Brázdou, Ph.D. LL.
M.,
sídlem Malá 43/6, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366,
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2022, č. j. PK-DSH/11310/22,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím Městského úřadu Klatovy, Odbor dopravy- dopravní úřad č. j. OD/18961/22/Kk ze dne 6. 9. 2022, jemuž byla věc předána s ohledem na prohlášení podjatosti Městského úřadu Nepomuk, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) porušením právní povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, za

což mu byla uložena pokuta 30 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Uvedeného jednání se žalobce dopustil tím, že dne 26. 2. 2022 v cca 17.30 hodin řídil v obci Nepomuk osobní automobil tovární značky Jeep Renegade, SPZ X., přičemž byl hlídkou PČR zastaven, kontrolován a přes výzvu policisty se odmítl podrobit vyšetření podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ke zjištění, zda nebyl při řízení tohoto vozidla ovlivněn alkoholem a rovněž odmítl i provedení odborného lékařského vyšetření ve zdravotnickém zařízení. Žalobce podepsal sepsané oznámení o přestupku, mj. uvedl, že automobil použil pouze ke krátké jízdě v rámci daného města za účelem vyhovění požadavku dopravní policie požadující potvrzení zpracovaného protokolu o dopravní nehodě, při níž byl poškozen majetek Města Nepomuk, dále uvedl, že požil dvě sklenice vína, přičemž přesně neuvedl kdy.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného č. j. PK-DSH/11310/22 ze dne 15. 11. 2022. Tímto rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalovaný se vyjádřil k jednotlivým odvolacím důvodům a konkrétně odůvodnil, proč je neshledává důvodnými. Uvedl, že po přezkoumání napadeného rozhodnutí v plném rozsahu neshledal žádné pochybení, jež by zakládalo nezákonnost nebo věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí.

II.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě uvedl důvody, pro něž považuje jednání policistů OOP Nepomuk za šikanu. Žalobce podal proti postupu policistů stížnost na území odbor Plzeň-venkov a věc prošetřoval odbor vnitřní kontroly PČR Plzeňského kraje, který neshledal stížnost důvodnou. Žalobce uvedl, že ohledně požití alkoholu sdělil pouze, že cca ve 12 hodin vypil k obědu sklenku bílého vína, a popřel, že by sdělil, že vína vypil dvě sklenice. V té souvislosti sdělil, že z vyřízení stížnosti není možné zjistit, zda byl kontrolován i pořízený kamerový záznam z vozidla, přestože v úředním záznamu o kontrole je uvedeno, že dopravní kontrola byla zachycena na palubní kameru služebního vozidla. Z vyřízení stížnosti proti sdělení o vyřízení stížnosti podal stížnost, již vyřizoval policejní prezident genmjr. Mgr. Martin Vondráček, MBA, však vyplývá, že dle spisového materiálu kontrola řidiče nebyla zaznamenána na žádném záznamovém zařízení, avšak tento rozpor nelze hodnověrným způsobem odstranit. Pokud by se vycházelo ze stanoviska policejního prezidenta, je možné se domnívat, že policie kamerový záznam vymazala v době, kdy byla podána stížnost, aby věc nemohla být řádně prošetřena. Žalobce vyjádřil dále výhrady k tomu, že správní orgán I. stupně věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce, jenž se řádně omluvil, i jeho zmocněnce, který se k jednání bez omluvy nedostavil, neboť měl za to, že ústní jednání bude nařízeno znova, což se však nestalo. Z tohoto důvodu podal žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, neboť postup správního orgánu nepovažuje za správný. Správní orgán navíc neřešil ani rozpor mezi úředním záznamem kontrolujících policistů a sdělením policejního prezidenta ohledně pořízení kamerového záznamu. Správní orgán si dle žalobce měl z vlastní iniciativy vyžádat kamerový záznam od policie, čímž by se zjistilo, kdo z účastníků řízení uvádí pravdu. Za dané situace žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb.

III.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1. 2. 2023 navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává jako nedůvodnou. Nadále setrvává na závěru, že ústní jednání konané dne 24. 8. 2022 bylo konáno v souladu se zákonem v nepřítomnosti žalobce, neboť z jednání se omluvil pouze žalobce, nikoliv jeho právní zástupce, který tak mohl vykonávat práva v plném rozsahu za žalobce. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán má za to, že zákon ohledně nároků na projednání věci nečiní rozdíl mezi prvním ústním jednáním a případnými dalšími ústními jednáními. Není-li osobní účast obviněného z přestupku na jednání nutná (což bývá pravidlem) může správní orgán věc projednat v jeho nepřítomnosti již na prvním ústním jednání. Osobní účast obviněného bude nutná zejména v případech, kdy bude osobní vyjádření účastníka nezbytné pro objasnění skutkového stavu. To však není případ nyní projednávané věci, neboť vina žalobce byla bez důvodných pochybností prokázána oznámením přestupku, úředním záznamem a především vnitřně i navzájem souladnými výpověďmi policistů. Žalobce přitom v průběhu celého řízení neuplatnil žádné námitky skutkového charakteru, které by skutkový stav zpochybnily. Ani omluva žalobce samotného nebyla náležitá, neboť nebyla nijak doložena a byla uplatněna méně než 24 před ústním jednáním, aniž by z omluvy plynulo, že nemohla být učiněna. Nutno proto uzavřít, že právní zástupce žalobce se z jednání neomluvil vůbec a žalobcova omluva nebyla akceptovatelná. Správní orgán proto provedl ústní jednání v nepřítomnosti žalobce i jeho zástupce, když zástupce žalobce, ač se z jednání sám neomluvil, nedostavil se k němu. Navíc z předvolání jasně plynulo, že věc může být projednána v nepřítomnosti žalobce, tedy že osobní účast žalobce není pro projednání věci nutná. Co se týče námitky žalobce, že Policie ČR měla dodatečně smazat kamerový záznam v reakci na stížnost žalobce na postup Policie ČR, žalovaný uvedl, že součástí přílohy č. 1 spisu je i písemnost Policie ČR označená jako doplnění podkladů, jejíž přílohou je i CD s fotodokumentací, provedené při ústním jednání, v níž je uvedeno, že kamerový záznam nebyl pořízen, neboť lokalizační záznamové zařízení sl. vozidla Viola 111, které používala hlídka OOP Nepomuk, neukládalo záznamy z kamer. Tato závada nebyla hlídce v době silniční kontroly známa, a proto policisté do úředního záznamu uvedli, že silniční kontrola byla zachycena na kameru služebního vozidla. Pokud by policisté skutečně chtěli skrýt nějaké své služební pochybení, nepochybně by se do úředního záznamu o pořizování kamerového záznamu vůbec nezmiňovali. Žalobce v tomto směru navíc v průběhu správního řízení v prvním a druhém stupni nic nenamítal. Kamerového záznamu nebylo k objasnění skutkového stavu věci třeba, neboť ten byl bez důvodných pochybností prokázán svědeckými výpověďmi policistů a oznámením o přestupku, do něhož se žalobce písemně vyjádřil. Žalovaný dále konstatuje, že žalobce v žalobě doznává, že na výzvu policisty odmítl jak orientační dechovou zkoušku, tak lékařské vyšetření, tedy potvrzuje, že nesplnil povinnost, kterou mu stanoví § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Jak v oznámení přestupku, tak v podané žalobě žalobce doznává, že řídil motorové vozidlo, byť teprve v podané žalobě tvrdí, že nebyl hlídkou zastaven, jak tvrdí policisté, ale zastavil s vozidlem sám a až po chvíli za jeho vozem zastavila policejní hlídka. Žalobce tak doznává, že se jako řidič odmítl podrobit oběma druhům vyšetření na zjištění ovlivnění alkoholem, tedy potvrzuje skutkový stav tak, jak byl zjištěn správním orgánem prvního stupně. Proto dle žalovaného není podstatné, zda byl pořízen kamerový záznam či nikoliv, když žalobce podstatu svého obvinění nezpochybňuje. Dále žalovaný upozorňuje na to, že skutkové tvrzení žalobce se v čase mění, tudíž je nedůvěryhodné, oproti tomu výpovědi policistů jsou konzistentní, vnitřně i navzájem bezrozporné a souladné s ostatními

podklady založenými ve spise. Žalovaný dále uvádí, že žalobci nelze přisvědčit, že by byl policisty opakovaně bezdůvodně vyzýván k provedení vyšetření ke zjištění ovlivnění alkoholem vždy s negativním výsledkem, neboť jak plyne z evidenční karty řidiče i z rozhodnutí zdejšího správního orgánu ze dne 16. 2. 2021, č. j. PK-DSH/1023/21, které žalovaný doložil ke svému vyjádření k žádosti o přiznání odkladného účinku, žalobce byl již v minulosti potrestán mimo jiné zákazem činnosti za přestupek ze dne 8. 6. 2020 spočívající v řízení vozidla pod vlivem alkoholu. V neposlední řadě žalovaný uvádí, že z přípisů policie ČR ze dne 22. 7. 2022 a ze dne 13. 6. 2022 plyne, že stížnosti žalobce na postup policistů nebyly shledány Odborem vnitřní kontroly ani policejním prezidentem důvodné a žádné pochybení ze strany policistů nebylo zjištěno.

IV.

Replika žalobce

5. V replice žalobce uvedl, že nesouhlasí s vyjádřením žalovaného. Má za to, že žalovaný měl dostatek času, aby žalobce prostřednictvím jeho právního zástupce vyrozuměl, že jednání bude uskutečněno i bez přítomnosti žalobce. Žalobce nesouhlasí s tím, že osobní účast obviněného pro projednání věci nebyla v tomto případě nutná, neboť situace nebyla jasná. Vyslovil pochybnosti o tom, že se žalovaný seznámil s celým spisovým materiálem, neboť kdyby tak učinil, zjistil by, že situace mohla být zcela jinak. Rovněž zpochybnil tvrzení žalovaného o nefunkčnosti kamerového systému u služebního vozidla Viola 111, s odůvodněním, že považuje za přinejmenším podivné, že by policisté o neukládání záznamu z kamer nevěděli. Z tohoto důvodu má za to, že tvrzení o nefunkčnost záznamového zařízení znevěrohodňuje výpovědi policistů a žalovaný okolnosti týkající se absence funkčního záznamového zařízení bagatelizuje, přičemž je zcela nekritický k výpovědi policistů a vůbec neuvažuje, že by se mohlo jednat o žalobcem zmíněnou šikanu ze strany policistů. Ani jeden z kontrolních útvarů policie se nezabýval kamerovým záznamem. Je proto zřejmé, že správní řízení má procesní vady, jež nebyly odstraněny ani v odvolacím řízení a tohoto důvodu navrhuje, aby soud žalobě v plném rozsahu vyhověl.

V.

Jednání před soudem

6. O věci samé soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s., neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
7. Žalobu soud neshledal důvodnou.
8. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu: „Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.“
9. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“
10. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce dne 26. 2. 2022 v cca 17.30 hod. řídil v obci Nepomuk osobní automobil X., přičemž po zastavení a kontrole hlídkou PČR se přes výzvu policisty nepodrobil vyšetření podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla ovlivněn

alkoholem, neboť se odmítl podrobit dechové zkoušce a odmítl i provedení odborného lékařského vyšetření ve zdravotnickém zařízení.

11. Soud se k námitkám žalobce zabýval tím, zda konání ústního jednání před správním orgánem I. stupně dne 24. 8. 2022 v nepřítomnosti žalobce bylo v rozporu se zákonem. Dle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) *„K ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.“* Dále dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017 – 26 *„otázku závažnosti důvodu omluvy (neodkladné pracovní povinnosti, nemoc obviněného nebo blízké osoby) si správní orgán vyhodnocuje sám. Správní orgán není povinen obviněného vyrozumět o tom, že jeho omluvu shledal nedůvodnou.“* Z obsahu správního spisu vyplynulo, že dne 23. 8. 2022 okolo 15:00 hodin obdržel správní orgán od datové schránky podání právního zástupce žalobce, v němž omlouvá neúčast žalobce na jednání nařízené na den 24. 8. 2022 na 8:30 hodin. Neúčast právního zástupce na jednání nebyla omluvena. Omluva neúčasti žalobce na jednání nebyla ničím doložena. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 53/2013-37, *„Nemožnost účasti žalobce nebyla způsobilá omluvit nepřítomnost zástupce, který mohl všechna práva účastníka řízení vykonat za zastoupeného a mohl případně navrhnout i výslech žalobce. Jiný důvod, který by zástupci znemožňoval účast na ústním jednání, zástupce neuvedl.“* Soud tak shledal námitku nezákonnosti konání ústního jednání dne 24. 8. 2022 v nepřítomnosti žalobce jako nedůvodnou, když žalobce byl řádně předvolán a poučen o následcích své nepřítomnosti. Žalobce sice omluvu na ústní jednání zaslal, avšak v nedostatečné formě, když nedoložil důvod své nepřítomnosti. Zároveň nebyla omluvena neúčast právního zástupce žalobce, který mohl všechna práva účastníka řízení vykonat za zastoupeného a mohl případně navrhnout i výslech žalobce.
12. Další námitku, kterou žalobce v žalobě uplatnil, byl rozpor v podkladech, konkrétně v existenci kamerového záznamu, který měl zachytit průběh silniční kontroly. V této souvislosti žalobce zmínil i možnost dodatečného smazání kamerového záznamu v reakci na stížnost žalobce na postup Policie ČR. Soud se po prostudování správního spisu ztotožnil se závěry žalovaného, kdy k prokázání skutkového stavu nebylo kamerového záznamu třeba, neboť ten byl prokázán svědeckými výpověďmi policistů a oznámením o přestupku. Žalobce navíc tuto námitku poprvé uplatnil až nyní, nikoliv průběhu správního řízení v I. a II. stupni.
13. Poslední námitkou žalobce bylo údajné šikanózní chování ze strany policistů OOP Nepomuk, spočívající v tom, že žalobce byl již několikrát kontrolován, vždy se kontrole podřídil a výsledek kontroly byl vždy negativní. Ani tato námitka neobstojí, když soud zjistil, že žalobce byl již v minulosti potrestán zákazem činnosti za přestupek ze dne 8. 6. 2020 spočívající v řízení vozidla pod vlivem alkoholu. Dále dle § 124 odst. 12 písm. b) zákona o silničním provozu *„Při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména zastavovat vozidla“*. Nelze tak žalobci přisvědčit, že Policie ČR kontroluje žalobce příliš často, neboť dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, který je součástí hlídkové služby policistů, je tedy sám o sobě zákonným důvodem k zastavení vozidla. To dokazuje i sdělení Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 13. 6. 2002, které prokazuje, že nebylo zjištěno ani prokázáno, že by policisté obvodního oddělení Nepomuk

žalobce šikanovali nepřiměřeně častým a bezdůvodným zastavováním.

14. Soud se plně ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobce nesplnil povinnost, kterou mu stanoví § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, neboť z provedených důkazů i z vyjádření samotného žalobce v žalobě vyplynulo, že žalobce na výzvu policisty odmítl jak orientační dechovou zkoušku, tak i odborné lékařské vyšetření ve zdravotnickém zařízení.
15. Soud neshledal napadené rozhodnutí nezákonným a žalobu tak s ohledem na výše uvedené skutečnosti neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 28. 3. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně